

פרק לו'

<p>ההכנות לירושת הארץ (6)</p>	<p>לו</p>	<p>א-יב: טענת ראשי משפחת הגלעד משבט יוסף: אם בנות צלפחד תנשאנה לבני שבט אחר – "וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים" - הבנים היורשים את נחלתן, "וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּרֵל נַחֲלַתְנוּ יִגְרַע"; תשובת משה: הן תנשאנה לבני שבטן – "אך לְמִשְׁפַּחַת מֵטָה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים: וְלֹא תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֵּטָה אֶל מֵטָה.."; בנות צלפחד נישאו לבני דודיהן.</p> <p>יג: קריאת פסוק הסיום "אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' בְּיַד מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרַחוּ"</p>	<p>בנות צלפחד זוהי הפעם השנייה בחומש שבה נזכרות בנות צלפחד. בפרק כז למדנו על <u>בקשתן האישית לנחלה</u> להקים שם אביהם, ותשובת הקב"ה: "נתן תתן להם אֶחָזֶת נַחֲלָה". בפרקנו הבקשה היא בקשת "רְאֵשֵׁי הָאֲבוֹת" הטוענים נחלת השבט עלולה להיגרע: "וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַעַה נַחֲלַתְּ מִנַּחֲלַת אֲבֹתֶינִי וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּרֵל נַחֲלַתְנוּ יִגְרַע".</p> <p>התקנה שבנות צלפחד ינישאו לבני שבטן היא הוראת שעה לדור הנוכחים בלבד כדברי רמב"ן: "לא חשש הכתוב אלא לתקן העת ההיא...כי הקפדה להם תהיה יותר גדולה בעת החלוק שלא יתערבו השבטים זה עם זה בנחלה, כי אחרי כן כבר נודעה נחלתן ולא יקפידו כל כך.."</p> <p>חזק חזק ונתחזק! אשרינו שזכינו לסיים עוד חומש!</p> <p>לסיום החומש נקדיש שיעור חגיגי ובו נחזור בדרכים שונות על: מצוות מהספר, התאמת אירועים לחלקים השונים שבספר, סידור אירועים על פי זמן (שנה השנייה והשנה הארבעים), מספרים בספר, חידות, דמויות, רעיונות ומסרים שלמדנו ועוד.</p>
--	------------------	---	--